

Demonstratur animæ immortalitas , id est, indivisi-
bilitas (quod non possit resolvi in partes) ex ejus
natura.

1. **V**Itam existentiæ cum alio nuncu-
po , cùm vita sumitur pro con-
junctione unius rei cum alia re, vel cum a-
liquo accidente subiectum suum perficien-
te : sic vita hominis solet constitui in cor-
poris & animæ unione , & ab Aristotele
vita in genere definitur, permanens animæ
cum calore.

2. Ad hanc vitam , existentiæ cum alio
quocunque , referto quicquid uspiam vitæ
nomine venit, sic ut aliquid præter existen-
tiam simplicem aut actuosam denotetur:
ex. gr. quando Catullus ait , *vivamus mea
Lesbia* , vocabulo vivendi intelligit esse
cum gaudio, hoc est , existentiam cum læ-
titia conjunctam. Ita cùm Christus Joh. 4.
ad aulicum dicit, *filius tuus vivit*, intelligit
existentiam cum valetudine, secundum il-
lud : *Non vivere , sed valere vita est.*

3. Mors tali vite opposita nihil aliud est
quam separatio, dissolutio, divisio unius ab
alio: sic moritur homo, cùm anima à cor-
pore separatur. Sic quia vita æterna con-
sistit in singulari piorum cum Deo, tan-

A a

quam